

IDEF 2011: Nowe rakiety Roketsan

#Przemysł zbrojeniowy #Wojska lądowe 12 maja 2011

Na wystawie IDEF zaprezentowano makiety nowych pocisków raketowych tureckiego Roketsan: Cirit, OMTAS i UMTAS. Turcy zamierzają od 2014 zastępować nimi obce konstrukcje, głównie amerykańskie TOW.

Czteroprowadnicowa wyrzutnia ppk UMTAS o masie 60 kg dla śmigłowców bojowych, z

Wszystkie rakiety rozwijane są przy współpracy z armią turecką i na podstawie jej wymagań. Celem przemysłu obronnego Turcji jest uzyskanie pełnej samodzielności i niezależności w produkcji kierowanych pocisków raketowych, co pozwoli na oferowanie ich na światowych rynkach bez ograniczeń związanych z umowami licencyjnymi czy też restrykcjami podobnymi do amerykańskiego ITAR.

Cirit (Oszczep) to 70-mm (2,75-calowy) raketowy pocisk kierowany, zbudowany od podstaw w Turcji, o zasięgu od 1,5 do 8 km. Jest on dedykowany do niszczenia celów nieopancerzonych lub lekko opancerzonych zarówno stacjonarnych, jak i ruchomych. Te ostatnie mogą poruszać się z prędkościami do 60 km/h, zarówno na dystansie minimalnym, jak i maksymalnym. 12 stycznia 2011 Cirit przeszedł pomyślnie test zniszczenia celu poruszającego się z taką prędkością, po wystrzeleniu z AH-1W lecącego z prędkością 220 km/h.

70 mm kierowany pocisk raketowy Cirit. Powyżej wyrzutnia-kontener transportowy, za

Nie jest to modyfikacja dotychczas produkowanych, niekierowanych pocisków raketowych, jak wytwarzany przez oddział MKE Elmadag 70-mm FFAR, ale produkt tworzony od podstaw, z nowym silnikiem, głowicą i wszystkimi elementami. W porównaniu z innymi projektowanymi na świecie kpr kalibru 70 mm, Cirit wyróżnia fabryczne ładowanie do kontenera, zabezpieczającego go przed oddziaływaniem czynników zewnętrznych i chroniącego mechanizmy i elektronikę rakiety. Tym samym, nie można go odpalać z istniejących wyrzutni. Roketsan stworzył do pocisku Cirit własne wyrzutnie, 2- i 4-prowadnicowe. Kontener, głowicę bojową i silnik rozwijano we współpracy z Instytutem Badań i Rozwoju Przemysłu Obronnego Tureckiej Rady Naukowo-Technicznej (TUBITAK-SAGE).

Rakieta naprowadzana jest dwustopniowo, w pierwszej fazie za pomocą bezwładnościowego systemu nawigacyjnego, zaś w końcowej przez półaktywnego systemu naprowadzania laserowego zgodnego z STANAG 3733. Ten ostatni może być zamontowany na nosicielu, ale równie dobrze podświetlać cel może bezpilotowiec, zespół naziemny czy inny śmigłowiec lub samolot. Cirit wyposażono w dwa rodzaje głowic: wielozadaniową (przeciwpancerno-odłamkowo-zapalającą, generującą około 2

tysięcy prefabrykowanych odłamków) i burzącą (przeciwpancerno-odłamkowo-burzącą, generującą 2,5 tysiąca odłamków). Turecki kpr oferowany jest również - we współpracy z FN Herstal - w postaci zmodyfikowanego zasobnika strzelecko-rakietowego RMP LC z 12,7-mm lotniczym karabinem maszynowym FN M3M i 3-prowadnicową wyrzutnią.

Na pierwszym planie ppk OMTAS średniego zasięgu do 4 km, w tle ppk UMTAS dalekie

Prace nad Cirit rozpoczęły się w połowie 2004, a mają zostać one zakończone w br. Do tej pory wyprodukowano około 100 rakiet serii prototypowych, wykorzystywanych do intensywnych testów i badań (m.in. na tureckich AH-1W SuperCobra), zgodnie z wymaganiami odbiorcy - armii tureckiej. Nowy pocisk będzie również uzbrojeniem tureckiego śmigłowca szturmowego TAI/AgustaWestland T129. Dzisiaj TAI i Roketsan podpisały porozumienie dotyczące rozwoju 2- i 4-prowadnicowych wyrzutni Cirit dla T129. Produkcja pocisków ma rozpocząć się jeszcze w tym roku, po podpisaniu zamówienia przez armię turecką.

Na przełomie 2005/2006 Roketsan rozpoczął prace nad wystrzeliwanym z śmigłowców, przeciwpancernym pociskiem kierowanym dalekiego zasięgu UMTAS (Uzun Menzilli Tanksavar Sistemi), dedykowanym dla T129, choć docelowo mającym być zintegrowany z dowolnymi platformami powietrznymi, lądowymi i morskimi. Pocisk jest zdolny zwalczać cele w odległości od 500 do 8000 m. Prace nad nowym ppk mają zakończyć się w 2012. Średnica pocisku - 160 mm, długość - 1800 mm, masa - 37,5 kg.

Według planów, w 2013 testom poddany ma zostać ppk średniego zasięgu OMTAS (Orta Menzilli Tanksavar Sistemi), o podobnym systemie naprowadzania, jak UMTAS na podczerwień, ze względu na warunki panujące w Turcji i wyposażony w podobną głowicę. Nowy pocisk ma zastąpić amerykańskie TOW w uzbrojeniu wojsk zmechanizowanych. Średnica pocisku - 160 mm, długość całkowita - 1680 mm, masa - 35 kg, masa wyrzutni (trójnożna podstawa, moduł kierowania, celownik termowizyjny) - 20 kg.

Czteroprowadnicowa wyrzutnia ppk UMTAS o masie 60 kg dla śmigłowców bojowych, zgodna z MIL-STD-1760, z podwieszoną w miejscu jednego z pocisków 2-prowadnicową wyrzutnią kpr Cirit. Obok dwie prototypowe wyrzutnie tych ostatnich rakiet - 2- i 4-prowadnicowe

Wszystkie rakiety rozwijane są przy współpracy z armią turecką i na podstawie jej wymagań. Celem przemysłu obronnego Turcji jest uzyskanie pełnej samodzielności i niezależności w produkcji kierowanych pocisków raketowych, co pozwoli na oferowanie ich na światowych rynkach bez ograniczeń związanych z umowami licencyjnymi czy też restrykcjami podobnymi do amerykańskiego ITAR.

Cirit (Oszczep) to 70-mm (2,75-calowy) raketowy pocisk kierowany, zbudowany od podstaw w Turcji, o zasięgu od 1,5 do 8 km. Jest on dedykowany do niszczenia celów nieopancerzonych lub lekko opancerzonych zarówno stacjonarnych, jak i ruchomych. Te ostatnie mogą poruszać się z prędkościami do 60 km/h, zarówno na dystansie minimalnym, jak i maksymalnym. 12 stycznia 2011 Cirit przeszedł pomyślnie test zniszczenia celu poruszającego się z taką prędkością, po wystrzeleniu z AH-1W lecącego z prędkością 220 km/h.

70-mm kierowany pocisk raketowy Cirit. Powyżej wyrzutnia-kontener transportowy, zabezpieczający pocisk przed oddziaływaniem czynników zewnętrznych i chroniącego mechanizmy i elektronikę

Nie jest to modyfikacja dotychczas produkowanych, niekierowanych pocisków raketowych, jak wytwarzany przez oddział MKE Elmadag 70-mm FFAR, ale produkt tworzony od podstaw, z nowym silnikiem, głowicą i wszystkimi elementami. W porównaniu z innymi projektowanymi na świecie kpr kalibru 70 mm, Cirit wyróżnia fabryczne ładowanie do kontenera, zabezpieczającego go przed oddziaływaniem czynników zewnętrznych i chroniącego mechanizmy i elektronikę rakiety. Tym samym, nie można go odpalać z istniejących wyrzutni. Roketsan stworzył do pocisku Cirit własne wyrzutnie, 2- i 4-prowadnicowe. Kontener, głowicę bojową i silnik rozwijano we

współpracy z Instytutem Badań i Rozwoju Przemysłu Obronnego Tureckiej Rady Naukowo-Technicznej (TUBITAK-SAGE).

Rakieta naprowadzana jest dwustopniowo, w pierwszej fazie za pomocą bezwładnościowego systemu nawigacyjnego, zaś w końcowej przez półaktywnego systemu naprowadzania laserowego zgodnego z STANAG 3733. Ten ostatni może być zamontowany na nosicielu, ale równie dobrze podświetlać cel może bezpilotowiec, zespół naziemny czy inny śmigłowiec lub samolot. Cirit wyposażono w dwa rodzaje głowic: wielozadaniową (przeciwpancerno-odłamkowo-zapalającą, generującą około 2 tysiące prefabrykowanych odłamków) i burzącą (przeciwpancerno-odłamkowo-burzącą, generującą 2,5 tysiąca odłamków). Turecki kpr oferowany jest również - we współpracy z FN Herstal - w postaci zmodyfikowanego zasobnika strzelecko-rakietowego RMP LC z 12,7-mm lotniczym karabinem maszynowym FN M3M i 3-prowadnicową wyrzutnią.

Na pierwszym planie ppk OMTAS średniego zasięgu do 4 km, w tle ppk UMTAS dalekiego zasięgu do 8 km, przystosowany do wyrzeliwania z platform latających / Zdjęcia: Remigiusz Wilk

Prace nad Cirit rozpoczęły się w połowie 2004, a mają zostać one zakończone w br. Do tej pory wyprodukowano około 100 rakiet serii prototypowych, wykorzystywanych do intensywnych testów i badań (m.in. na tureckich AH-1W SuperCobra), zgodnie z wymaganiami odbiorcy - armii tureckiej. Nowy pocisk będzie również uzbrojeniem tureckiego śmigłowca szturmowego TAI/AgustaWestland T129. Dzisiaj TAI i Roketsan podpisały porozumienie dotyczące rozwoju 2- i 4-prowadnicowych wyrzutni Cirit dla T129. Produkcja pocisków ma rozpocząć się jeszcze w tym roku, po podpisaniu zamówienia przez armię turecką.

Na przełomie 2005/2006 Roketsan rozpoczął prace nad wyrzeliwanym z śmigłowców, przeciwpancernym pociskiem kierowanym dalekiego zasięgu UMTAS (Uzun Menzilli Tanksavar Sistemi), dedykowanym dla T129, choć docelowo mającym być zintegrowany z dowolnymi platformami powietrznymi, lądowymi i morskimi. Pocisk jest zdolny zwalczać cele w odległości od 500 do 8000 m. Prace nad nowym ppk mają zakończyć się w 2012. Średnica pocisku - 160 mm, długość - 1800 mm, masa - 37,5 kg.

Według planów, w 2013 testom poddany ma zostać ppk średniego zasięgu OMTAS (Orta Menzilli Tanksavar Sistemi), o podobnym systemie naprowadzania, jak UMTAS na podczerwień, ze względu na warunki panujące w Turcji i wyposażony w podobną głowicę. Nowy pocisk ma zastąpić amerykańskie TOW w uzbrojeniu wojsk zmechanizowanych. Średnica pocisku - 160 mm, długość całkowita - 1680 mm, masa - 35 kg, masa wyrzutni (trójnożna podstawa, moduł kierowania, celownik termowizyjny) - 20 kg.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o